

Bram Vermeulen, Ik Ben Uniek

Met mijn rechterbeen het eerst uit bed
Krakende lakens
Als ik mijn arm uitstrek
Kan ik net bij mijn sigaret en
Bij de eerste trek
Gaan mijn ogen open
Bloeddoorlopen kijk ik rond
Het is al licht

Ik ben aan 't opstaan, ik ben aan 't opstaan

Tandpasta doe ik op mijn tandenborstel
En met mijn linkerhand
Krab ik stevig in mijn kruis en
Als het over is
Kijk ik in de spiegel
Tranende ogen
Ze kijken mij aan
Wat een gezicht

Ik ben aan 't opstaan, ik ben aan 't opstaan

Elke ochtend duurt het langer maar het lukt
Tenslotte ga ik ook steeds later naar bed
Langzaam klaart de hoofdpijn op
Kwestie van tijd
En een aspirientje en nog een sigaret
Ik ben uniek
Ik ben uniek
Ik ben uniek
En nog de mooiste ook

Brillantine doe ik met mijn handen
In mijn blonde lokken
Tussen duim en vinger
Knijp ik ondertussen een puist uit
Op de spiegel spat hij uit elkaar
Lachend hoest ik
"Zo ken ik je weer
Goed gericht, knaap"

Ik ben aan 't opstaan, ik ben aan 't opstaan